Akademisyenlerin imzaladığı barış bildirisi metnin içeriğinden de anlaşılacağı üzere, bilim insanları tarafından hazırlanmasına rağmen bilimsel objektiviteden yoksun ve sadece aynı siyasî fikre sahip olan insanların ortak paydada buluşabilecekleri bir metin. Bu metnin herhangi bir hukuki yaptırım gücü olmamasına rağmen neden bu kadar önemli olduğunu metnin amacından bahsederek anlayabiliriz. Bu metnin amacı; pkk terör örgütüne akademisyenler, gazeteciler, sanatçılar ve yazarlar aracılığı ile kamusal alanda meşruiyet zemini oluşturmak ve oluşturulan bu algı ile ulusal ve uluslararası hukukî zeminlerde resmî bir dayanak bulmaktır. Terör örgütünün üç-beş kişiden, devletin ve kamusal her alanın içinde olan bir terör fikri ve bilincine doğru yol aldığı gerçeği, terörün destekçilerinin kimler olduğunu ve bu stratejinin ne denli işe yaramış olduğunu anlamak için yeterli olacaktır. Yazımın sonuç bölümünü Barış Bildirisi'nin sonuç anlamı taşıyan bir paragrafı ile sonlandırmak, yazıda bahsettiğimiz terör fikri ve bilincinin nasıl yansıdığını göstermek amacıyladır.

"*Devletin başta Kürt halkı olmak üzere tüm bölge halklarına karşı gerçekleştirdiği katliam ve uyguladığı bilinçli sürgün politikasından derhal vazgeçmesini, sokağa çıkma yasaklarının kaldırılmasını, gerçekleşen insan hakları ihlallerinin sorumlularının tespit edilerek cezalandırılmasını, yasağın uygulandığı yerde yaşayan vatandaşların uğradığı maddî ve manevî zararların tespit edilerek tazmin edilmesini, bu amaçla ulusal ve uluslararası bağımsız gözlemcilerin yıkım bölgelerinde giriş, gözlem ve raporlama yapmasına izin verilmesini talep ediyoruz.*"

Şimdi yeniden düşünelim. Terör nedir ve terörist kimdir ?

VİCDÂN

"Allah'ım! Yine aynı ses! Ya zihnimin gökleri, şuurumun höyüklerinden çınlayan bu sesle delinmektedir veyâ insanlık, her gece biraz daha silinmektedir!"

Yine kan ter içinde uyandı. Her gece, aynı saatte bir ses şehrin kulaklarını dolduruyor, fakat insanlar huzurlu uykularından yine uyanmıyor, sıcak yataklarından yine kalkmıyordu. Ve ilgisizliğe maruz kalmanın cesâretiyle bu ses daha da şiddetleniyor, her gece gırtlak kanatıyor, her defâsında kulak patlatıyordu.

Deliriyor olmak korkusunun verdiği şaşkın acelecilikle terliklerini aradı; bulamadı. Ziyânı yok. Odasının kapısına doğru yürüdü. Bu, rengiyle karanlıkları yırtan çığlık, geçen vakit içinde uzaklaşacağına daha da olgunlaşıyor, aklın önüne çektiği sedleri bir bir yıkarak idrâkin sınırları içine giriyor, elle tutulacak kadar somutlaşıyor, sonra kayboluyor, uzaklarda bir yerlerde yine görünüyor, aynı mâcerâyı tekrar yaşıyor, fakat her seferinde en son raddeye varamadan kayıp memleketlere kaçıyordu. Biliyordu ki bu zihninin ona oynadığı bir oyundur ve sinsiliğini, yüzünü yıkayana kadar sürdürecektir. Bu hissin verdiği kudretle, kapı iskeletlerinin altından hızlı hızlı, ödülüne koşan bir imparatorun şehrin girişine kurulan zafer taklarının altından geçişiyle geçti. Musluğu çevirdi ve ayalarını birleştirerek çukurlaştırdığı avuçlarına doldurduğu suyu suratına çarptı. Bir çocuk dünyâya gözlerini nasıl açarsa, o da her gece bu çığlığın etkisinden öyle kurtuluyordu.

Fakat bu nedir? Önce şiddetli bir hayvan homurtusu gibi yükselen, keskinleşen, hız ve şiddet kazandıkça tizleşen, bâzı derecelerde hâmile kadınların, bâzı mertebelerde at terleten, düşmana kılıç çalan adamların nârâlarını andıran bu çığlık da neyin nesi? Ve her gece neden tekrarlanır? Bu ses sâhibinin saat 03:19 ile ne alıp veremediği vardır? Yahut bu ses gökleri böyle şiddetle sararken, bütün bir şehrin bir mezarlık sessizlik ve kayıtsızlığına düşmesi nedendir? Bâzen vicdânı sızlatan, bâzen yürek hoplatan; bir ân ölmüşlerin rûhunu resm-i geçit hâlinde sıraya dizen ve